

2020. gada decembris Nr. 6 (226)

Kultūras ziņas

Nominanti 2020. gadā

Izskatot saņemtos Ošupes pagasta apbalvojumiem iesniegtos pieteikumus, izvērtēšanas komisija nolēma piešķirt:

- nomināciju „**Ošupes pagasta Gada cilvēks izglītībā**” – Inetai Strodei, Inārai Kiukucānei;
- nomināciju „**Ošupes pagasta Iepnums**” – Vendijai Strodei;
- Ošupes pagasta **Atzinības rakstu** – Gaidai Terentjevai, Aivai Kangarei.

Savukārt Mežziņa balva tiek piešķirta Pēterim Bērziņam un Haase Friedrich Segelke.

Nemot vērā noteiktos epidemioloģiskos ierobežojumus valstī, publiska svinīgā apbalvošanas ceremonija dotajā brīdī tiek atlikta uz nenoteiktu laiku, par apbalvojumu piešķiršanu nominanti ir informēti individuāli.

Ilze Melngaile

Sveiks, lasītāj!

Tik dīvaini, ka kultūras ziņu lauciņš avīzē tukšs – bez ne vienas pasākuma afišas. Nabadzīgs ir arī notikumu izklāsts. Ir patiešām savāds laiks, un nu mums katram pašam jābūt gan personīgajam kultūras darba organizatoram, gan sporta trenerim un dažiem arī jāpiepalīdz saviem skolēniem kā pedagogam kaut ar padomu vai uzmanību.

Beidzot tiek remontēts arī Meirāni – Lubāna ezers ceļš, kura sliktais stāvoklis satrauca vai ikkatru pagasta iedzīvotāju. Sākotnējais prieks par remontu gan norimis, jo dažviet lietainā laikā ceļš ir neizbraucams, bet... mieru tikai mieru. Strādnieki solās ceļu savest kārtībā, lai varam pa to pārvietoties līdz pavasarim, kad tiks veikti uzlabošanas darbi.

Un nu jau vecā gada pēdējais mēnesis, kas liek mums katram izvērtēt gada laikā paveikto, sasniegto vai, gluži pretēji, neizdarīto. Uzņēmumi un valsts iestādes steigšus rakstīt atskaites, tiek vilktas bilances – peļņas un zaudējumu aprēķini. Bet katrs pie sevis klusītēm var „izvilkt” savu labo darbu un sasniegto mērķu bilanci. No sirds vēlam jums visiem veselību, izturību un pārticību! Lai Jaunais gads mums atnes jaunus un patīkamus piedzīvojumus un notur vēlmi strādāt, radīt un priecāties mūsu pagastā!

Dace Kalniņa

*Ar uzticību Ziemassvētki
nāk,*

*Ka tikai mīlot daudz ko
mainīt spēsim.*

*Ja sirds šo ceļu sveču
gaismā sāks,
Tad kaut ko mūžīgu sev
paturēsim.*

*Sirdssiltus, mīlestības
pilnus Ziemassvētkus
un bagātīgu, veiksmīgu
Jauno gadu!*

Pastniece Zīgrīda

Ziemassvētku laikā ir lieliska iespēja izdarīt kaut ko labu. Tās ir gada pats tumšākais laiks aiz loga, kad diennakts griezumā mēs redzam vismazāk saules gaismas. Un, ja vēl trūkst sniega baltuma ... Šai laikā jo īpaši katram labam, gaišam vārdam, ko veltām otram, ir gluži cita, lielāka vērtība nekā saulainajās dienās. Gaismai ir īpašība atstaroties no tā, pret ko to virza. Arī gaišie vārdi un domas atstarojas. Cik dosim, tik gūsīm! Ir ārkārtīgi svarīgi to atcerēties visu gadu! Tādēļ nevienam darbs nebūs par grūtu, ikdienas dzīves priekiem un bēdām būs maza mūžības pieskaņa. Būsim cilvēki un iecietīgi, lai mūsos mājā godaprāts, neatlaidīga griba saprasties, paciest un palīdzēt! Lai miers un satība katrā no mums! Priecīgus sveikus un citu dota gaišuma pilnus Ziemassvētkus! Laimi, veiksmi, veselību, sapņu un mērķu piepildījumu Jaunajā gadā! Nemeklējiet Laimi pasaulē, Laime ir jūsu pašos un vietā, kurā dzīvojat!

Degumnieku tautas nama vadītāja – Ilze

Lasītājs jautā

Pa dienai, stundai, minūtei, sekundeī aiziet šis gads. Grūts, pārbaudījumiem smags, bet lai kā, tomēr vienmēr kāda prieka dzirksts mums cilvēkiem ir atrodama. Ir jādžīvo, jāpārvar, jāiztur! Notiks, kā jānotiek. Katram no mums sava būtība, bet kā tauta mēs taču esam stipra!

Dzīve turpinās, un cilvēkam interese nezūd ne par valsti un tās politiku, ne par notikumiem pagastā. Esmu apkopojusi pagasta iedzīvotājiem interesējošus jautājumus un atbildes dodos meklēt pie mūsu pārvaldes vadītāja Aigara. Un, protams – maskas, ziepes, divi metri...

Kā tapa dokumentālais raidījums par Barkavu „Tas notika šeit”, kurā redzams, laivā braucot, esi arī Tu, jo savu rūpi turi arī par šo pagastu, tāpat šis tas Tev būs zināms.

Šo filmēšanu noteica raidījuma veidotāju grupa, kuras saturu veidoja trīs vēsturnieki, katram izvēloties savu tēmu. Tas, ka notiks šāda filmēšana, zinājām jau šā gada sākumā, jo starp vairākām vietām tika izvēlēta arī Barkava. Pārvaldei bija jānodrošina filmēšanas grupai darba telpas, kuras tika ierīkotas tautas namā. Nodrošinājām visu nepieciešamo, lai radošā grupa varētu strādāt. Noslēgums bija Barkavas estrādē, kur, piedaloties skatītājiem, tika izvēlēts piemērotākais vēsturnieku sagatavotais stāsts, kam par godu tika nosaukta arī šī vieta, par Likteņestrādi. Uzvarēja stāsts par Aloizu Trūpu, kura dzimtās mājas pašlaik atrodas mūsu pagasta teritorijā.

Kā ezerā? Tas jau no seniem laikiem zināms, ka Lubāns mums visiem kopīgs gan Barkavai, gan Īdeņai un mums. Arī filmēšanas grupai bija liels vilinājums pārbraukt pāri mūsu lepnajam Lubānam, tad nu šo vēlmi īstenojām.

Atgriežoties pie Aloiza Trūpa – rakstnieces Elīnas Koļesņikovas tēva brāļa, filmēšanas grupa meklēja viņa dzimto māju. Vienas dienas laikā operators ar intervētāju pabija gan „Lakstīgalās”, gan „Iecelniekos”, gan „Visānos”, līdz atrada meklēto. Prieks par Elīnas aizrautīgo stāstījumu, kuru, es ceru, redzēja daudzi no mūsu pagasta iedzīvotājiem. Elīnai veselību, dzīvesprieku!

Tiek laboti ceļi...

Tieši tā! Es kā pagasta pārvaldes vadītājs esmu kā vērotājs no malas, darbu pasūtītājs ir Latvijas Valsts ceļi. Šobrīd šis posms tā arī paliks līdz pavasarim, kad tiks veikti labojumi, jo arī ceļu remontam ir garantija. Uz ceļa tiek bērtas grants, smilšu kārtā 15 – 30 cm augstumā. Materiāls, kas tiek klāts uz ceļa, ir kvalitatīvs, bet, ņemot vērā laika apstākļus, ir izvei-

Darbi ceļa posmā Degumnieki – Kvāpāni.

dojusies situācija, ka ceļš vietām kļūst neizbraucams. Problēmu ceļa strādnieki risina un jācer, ka, beidzoties smago transportlīdzekļu intensīvai plūsmai, kas ved klāt materiālu, ceļa stāvoklis normalizēsies. Tajā brīdī, kad materiāls pieblīvēsies, brauktuve būs labi izbraucama. Tāpat, ja ziemā gaisa temperatūra turēsies zem nulles, problēmām nevajadzētu rasties. Tā ir pamatne, lai ceļam varētu veikt dubulto virsmas apstrādi. Šie darbi tiek veikti līdz ziemei, kas vēsta par ceļa remontu. Pašlaik darbi līdz slūžām nav paredzēti, izstrūkst seši kilometri, bet ir doma, ka arī šo posmu remontēs, ja tam būs līdzekļi. Šāda situācija izveidojusies, jo tur sākas cits ceļš Kvāpāni – Gaigalava, un šī iemesla dēļ šajā reizē remontu ielikt nevarēja. Bet cerēsim un ticēsim, ka pēc laika brauksim pa labu, saremontētu ceļu no Meirāniem līdz pat ezeram.

Daudzi centra iedzīvotāji šausmīnās par automašīnu ātrumu braucot cauri centram.

Iebraucot Degumniekos no visām pusēm ir zīme – apdzīvota vieta. Atļautais ātrums tāpat ir piecdesmit kilometri stundā. Tas, kā šoferi brauc, ir katra goda prāts. Protams, mums pašiem jābūt uzmanīgiem, it sevišķi bērniem. Vecākiem ir pienākums skaidrot, kā šķērsot brauktuvi un pārvietoties pa ceļu, un to, cik uzmanīgam jābūt, piedaloties ceļu satiksmē ar velosipēdu.

Tāds sāpīgs jautājums – Krievbirzes kapi. Ir sūdzības par kopšanu un reizē ieteikums, ka varbūt varētu sūtīt bezdarbniekus, lai sakopj tās kapu kopības, kam nav piederīgo.

Krievbirzes kapi ir vieni no sakoptākajiem. Par tiem viennozīmīgi tiek turēta rūpe visos gada laikos. Vasarā pļauta

zāle un rudenī kasītas lapas. Arī šogad pirms svecīšu vakara lapas tika nogrābtas. Bet, ņemot vērā to, ka rudens bija skaists un garš, arī lapas bira lēnu, līdz ar to pilnīgi katru lapu savākt neizdevās. Varētu gan piebilst, ka ir cilvēki, kas pēc savu piederīgo kapu kopiņu kopšanas atkritumus neaiznes uz atkritumu vietu. Un nereti notiek, ka tiem, kam ir piederīgie, arī tās kopiņas netiek koptas, gadās arī tā... Bet nekoptās kopiņas beigās sakopj sabiedrisko darbu veicēji.

Vasarā bija sūdzības par daudzdzīvokļu māju Ošupē, kurā algotiem pagaidu sabiedriskiem darbiniekiem bija burtiskā nozīmē jāņem pamesti dzīvokļi. Vai tā bija?

Runājot par daudzdzīvokļu mājām, pirms diviem gadiem tika izmērti pagrabi un aizvestas daudzas netīrumu kravas. Kas tad to pagrabus aizcūkoja? Vai tad to darīja citplanētieši? Jā, tika iztīrīts viens dzīvoklis, kurā patvaļīgi bija ievākusies viena persona, un tas viss, kas tur tika atstāts, bija šausmīgi. Tas tika iztīrīts, jo apdraudēja visas mājas ugunsdrošību. Bija pat tik tālu, ka vannā tika kārtotas dabiskās vajadzības un tā bija pilna. Vai varat iedomāties to smaku un to bardaku, kas tur valdīja? Īpašums ir pašvaldības, un gribot negribot tas bija jāsavēd kārtībā.

Paturpinot apsaimniekošanas tēmu, Liepu ielā-1 tika ielikta jaunas ārdurvis, rūpējāmies, lai būtu ziemā silti, bet kas notika? Tās tika izceltas no engēm laukā. Vai atkal citplanētieši? Pašiem māju iedzīvotājiem vairāk jāseko visam līdzī, jāaizrāda, jāziņo. Jācīnās, lai būtu labi. Esam taču civilizēti ļaudis.

Kā top „Zemes stāsti”, vai to kāds iesaka?

Neesmu informēts, jo nav bijusi vajadzība par to interesēties. Par novadu zinu gana daudz, bet ne visu. Ļoti patīkami, ka arī mūsu pagastā ir cilvēki, ar kuriem varam lepoties un kuri par savu saimniekošanu var pastāstīt arī citiem.

Kas notiek Rupsalā?

Rupsalā pansionāts būs noteikti, nekas nav mainījies. Pašlaik, šajā pandēmijas laikā, Rupsala ir vieta, kur izolēties personām, kuras SPKC (slimību profilakses un kontroles centrs) ir noteicis kā kontaktpersonas, vai personām, kuras ir atgriezušās no ārzemēm un obligāti jāiziet pašizolācija.

Kas jauns pašvaldībā, kādi plāni?

Nekas īpaši nemainīsies. Viens ir gan – nebūs zemes lietu speciāliste Marta Nagle. Ir izveidota nekustamā īpašuma nodaļa pie administrācijas ar plašāku darba pienākumu sarakstu. Marta nekur nav pazudusi un kā lauku konsultants noteikti būs sasniedzama individuāli. Nāks jaunas vēlēšanas, kas plānotas nākamgad. Dzīvosim, redzēsim. Varbūt pat ir iespējamas divas pašvaldību vēlēšanas. Nav nekāds noslēpums, ka Varakļānu novads, kas tika pievienots Rēzeknei, iesniedza sūdzību Satversmes tiesā. Savu lēmumu tiesa paziņo gada laikā, ja tas būs par labu Varakļānu novada iedzīvotāju prasībai, tad nāksies rīkot atkārtotas vēlēšanas, lai savu gribu var paust arī Varakļānu novada ļaudis. Nākamais gads solās būs bēdīgāks, jo nepildās valsts budžets. Mazāki ieņēmumi pašvaldībām ar minus zīmi 5%, būs kārtējais izdzīvošanas gads. Cilvēkiem bija darbs, alga, tika maksāti nodokļi, bet zaudējot darbu, viss apstājas. Tāda tā realitāte.

Parunāsim par šobrīd tik aktuālo tēmu – Covid-19. Jau pavasarī un arī tagad skolēni mācās attālināti mājās. Nu vairs klātienē atļauts mācīties tikai no pirmās līdz ceturtajai klasei. Vai mūsu pagastā bija tādas ģimenes, kuru atvasēm bija nepieciešami datori,

lai sekotu skolas mācību programmai, un vai tie tika sagādāti?

Pagasta pārvalde datorus nepirka, tie tika gādāti centralizēti, un to koordinēja izglītības nodaļa. Datori skolēniem izsniegti tikai uz attālināto mācību laiku, kad tās beigsies, tie būs jāatgriež. Cik zinu, tad vajadzība pēc viedierīcēm mūsu pagastā bija piecām ģimenēm. Uz šo brīdi nav neviena pieprasījuma. Mans uzskats par šo slimību – katram ir jāsaprot tas un jāpieņem kā jebkura slimība, kā zobu sāpes vai gripa. Šis burbulis ir jāizpūš, lai cik liels un smags tas būtu. Protams, šis vīruss ir, tas ir pašsaprotami, bet daudz kas atkarīgs no mums pašiem, kā mēs to uztveram un cik piesardzīgi esam. Sargāsim sevi un citus!

Vai uz valsts svētkiem tika izvirzīti kādi nominanti?

Jā bija, bet, ņemot vērā pašreizējo situāciju, viņi tiks apsveikti un sumināti pirmajā pasākumā tautas namā, kad tas tiks atļauts.

Arī šogad noteikti bija jubilāri ar apajiem gadskaitļiem. Vai tie netika aizmirsti?

Jā, bija, tie tika sveikti un apciemoti, kā visus iepriekšējos gadus.

Ja es Tev iedotu trīs vārdus kā Tu tos ievietotu stāstījumā – lepns, lepojos, priecīgs?

Es esmu lokālpatriots. Man šis mazais zemes stūrītis ir pats mīļākais un skaistākais, jo debesis nekur nav tik zilas un rudzi nekur nezied tik skaisti. Esmu pārliecināts, ka neesmu vienīgais pagasta iedzīvotājs, kas tā domā. Tāpat esmu pārliecināts, ka līdzīgi par savu mazo zemes stūrīti cilvēki domā Lubānā, Cesvainē, Madonā un citur Latvijā.

Tāpēc esmu **lepns**, ka nāku no Ošupes pagasta. **Lepojos** ar savu pagastu un tā ļaudīm. Esmu **priecīgs**, ka daļu sava darba varu veltīt savam pagastam un iedzīvotājiem.

Tavs vēlējums.

Sākas Advente. Neskatoties uz laika apstākļiem aiz loga, gaišu domu un cerību laiks. Lai Ziemassvētku laikā ikvienā jūsu sētā mājā prieks, satīcība un veselība! Neskaudīsim kaimiņa paveikto, bet jutīsim līdzīgu viņa neveiksmi. Laimīgu, satīcīgu, darbīgu Jauno 2021. gadu!

Paldies Aigaram par atbildēm, izdošanos arī turpmāk!

Ināra Baltā
Foto Dace Kalniņa

Ja strādā ar prieku, tad dzīve laukos neliksies sliktāka kā pilsētā

Rītos, vedot savu meitu uz bērnu dārzu, bieži satieku arī mammu Alīnu. Tad aizdomājos, kā viņa rosās un darbojās savā saimniecībā, jo kaimiņi man pačukstēja, ka bez piena lopiem ģimenei ir iegādāti arī visai eksotiski mājputni. Re, radās pavisam mazi, bet ieintrigējoši jautājumi, lai lūgtu saimnieci uz sarunu.

Pastāsti par sevi, kur augi, mācījies?

Mani sauc Alīna Jeduša. Esmu dzimusi un augusi Rēzeknes novadā, Kaunatas pagastā. Mācījies Kaunatas vidusskolā. Pēc tam devos savas izglītības gaitas turpināt uz Barkavu un ieguvu divas profesionālās izglītības – „Komerציnības” un „Lauksaimniecība”.

Kā nokļuvi mūsu pagastā?

2013. gadā sāku mācīties Barkavā, dzīvoju „kojās” un pie draudzenes, kura arī ir no mūsu pagasta, pēc laiciņa sākām tikties ar manu nākamā vīru Ēriku, tā arī sāku dzīvot šeit, Kalnagala „Dūdiņās”. Sanāk, ka skola atveda mani tur, kur esmu pašlaik.

Kā Tev patīk dzīve šeit – tuvu lielākajam Latvijas ezeram Lubānam?

Es dievinu ezera skaistumu. Pārvācos no otra lielākā Latvijas ezera – Rāznas – uz pašu lielāko. Gribētos kādreiz arī nopeldēties jūrai līdzīgajā Lubānā, jo,

lai cik tas dīvaini arī nešķīstu, pa visu šo laiku, kuru šeit dzīvoju, nav bijusi tāda iespēja. Bet noteikti kādreiz es to izdarīšu!

turpinājums 4. lpp.

Ar ko nodarbojas jūsu ģimenes saimniecība, kādi ir Tavi pienākumi?

Mums ir saimniecība, kurā nodarbojamies ar piena lopkopību. Ražojam un nododam pienu. Mans pienākumiem ir katru rītu un vakaru doties slaukt gotiņas. Mūsu ģimenē nav tā, ka darbus dalām, visus pārējos darbus veicam kopā. Ja ir kāds sezonas darbs vai steidzīgāki darbi „pieslēdzas” visa ģimene. Vasarā, protams, darāmā ir krietni vien vairāk kā ziemā. Aukstajā gadalaikā nedaudz var atpūsties un darba ritums ir mierīgāks.

Jums esot arī vairākas putnu sugas, pastāsti!

Jā! Šogad mums ir vēl vairāk putnu. Kādreiz bija tikai parastās vistas. Tagad mums ir zosis, viņas pie mums jau dzīvo dažus gadus. Zosis bija pirmās, kas piepulcējās jau esošajai vistu saimei. Tī-tari pie mums ieradās šogad. Vēl ir pērļu vistas, Pavlovas vistas, sudraba fazāns, medību fazāns (tiem ir arī mātītes), Ķīnas zīda vistiņas ar gaišāku, Lavandas vistiņas, kurām ir tādas gaiši zilas olas. Priecājamies par Balto pāvu pāri. Sanāk pavisam garš saraksts, bet vēl ir arī Mandarīnu pīlītes un manas mīļākās – skrējējpiļes. Vēl mums ir pāritis maza auguma vista ar gaišāku, kā pareizi viņus sauc, nepateikšu, bet izskatās tāpat kā parastā vista un gaišāku, taču ir uz pusi mazāki.

Kāpēc jums ir tik daudz putnu?

Savam un bērnu priekam. Ļoti iespējams, ka nākamajā gadā šīs putnu saraksts var palielināties. Tur vairāk ņemas vīra tēvs. Cenšas priekš mazbērniem, jo kopā to ir vienpadsmit!

Braucot garām jūsu mājai, redzams mazs, skaists namiņš, kas tas ir?

Tā ir mājiņa uz „vistas kājiņas”, kā pasakā, tur mums dzīvo vistas. Tur arī viņas dēj olas.

Varbūt zini, kāpēc mājām tāds interesants nosaukums „Dūdiņas”?

Pajautājot savam vīra tēvam, uzzināju, ka mājai nosaukumu iedevusi feldšēriete. Kad rakstīja bērniem slimības zīmes skolai uz tām atzīmējuši mājas nosaukumu „Dūdiņas”, tā arī palika.

Jums aug divi bērniņi, vai saskati viņu perspektīvu tepat laukos?

Mūsu bērni ir mūsu atspulgs. Domāju, ka varbūt bērni dzīvos un strādās tepat laukos, jo mēs, vecāki, rādām bērniem piemēru. Laiks rādīs... Dominiks ar prieku palīdz tētim, braukājas ar traktoru, bet dažreiz arī paslinko un tad saka, ka gribot dzīvot pilsētā. Meitiņa gan vēl maziņa un nevaru pateikt neko, manuprāt, meitenes parasti iziet pie vīra un aizbrauc prom no mājām, bet kā jau teicu, laiks rādīs. Lai kur arī manus bērnus dzīve vedīs, kad tie pieaugs, galvenais, lai ir labi, čaki un laimīgi cilvēki.

Kā jūs ar ģimeni atpūšaties no dar-

biem?

Skatāmies TV, spēlējam datora spēlītes. Dažreiz ziemas vakaros uzsēdējam kārtis un Uno, monopolu, cirku. Kopā ir patiešām jautri!

Vasarā uzņemam kādu šašliku, pavējojām un baudām skaisto vasaras laiku.

Kādi ir Tavi hobijs? Vai tiem vispār iznāk laiks?

Šogad sapratu, ka man ļoti patīk ņemties pa siltumnicu. Protams, tā ir nepieciešamība, bet arī ļoti palīdz novērst domas no ikdienas un nebūšanām. Ar prieku palasu kādu grāmatu. Patīk likt puzzles. Bet, tā kā tagad mājās ir mazi bērni, nekā nevaru tikt klāt pie tām. Aizrauj arī rošīšanās virtuvē – gatavot kaut ko jaunu un improvizēt pašai. Šāda radošā izpaušanās palīdz distancēties no ikdienas gatavošanas, kas ir kā rutīna. Protams, arī man uzņākas dienas, kad gatavot īsti nav noskaņojuma, bet tā jau noteikti ir ikvienai mājsaimniecei.

Tuvojas Ziemassvētki, gada ģimeniskākie svētki. Kādas ir jūsu ģimenes tradīcijas, varbūt kādi īpaši ēdieni vai dekorācijas?

Ziemassvētkos uzklājam galdu, pasēžam ģimenes lokā, atbrauc vīra brāļi un māšas ar ģimenēm. Īpašu tradīciju nav, vairāk ir kopā būšanas prieks. Ziemassvētkus svinam divreiz – pirmo reizi 24. decembrī un otru reizi – 7. janvārī, kad ir pareizticīgo Ziemassvētki. Klusais vakars ģimenes lokā. Dāvanas Ziemassvētkos mēs nedāvinām. Tā mums ir Jaunā gada tradīcija.

Ja atļautu pasapņot, uz kādu valsti Tu vēlētos aizceļot un kāpēc?

Vienmēr esmu gribējusi aizbraukt uz Krieviju uz skaisto pilsētu Sanktpēterburgu. Kāpēc? Nezinu. Tas ir sapnis jau no vidusskolas laika. Otrā vieta, kur gribētu aizceļot, ir Singapūra. Paskatīties uz pasaulē lielāko mākslīgi uzbūvētu ūdenskritumu, kas atrodas Čangi lidostā, tur var apskatīties liliju un orhideju dārzus un daudz ko citu. Aizbraukt uz salinām, kur ir izveidotas dabas takas. Sekoju „In-stargamā” vienas sievietes profilam, kura

dzīvo tur. Tas skaistums, ko viņa rāda katru dienu, ir neaprakstāms. Ja redzētu to visu dzīvē, laikam no sajūsmas elpa aizrautos!

Vai jaunām ģimenēm ir vērts sākt saimniekot un sākt savu dzīvi laukos?

Kāpēc gan ne? Ja ir darba spars un gribēšana. Laukos var saimniekot dažādi. Jāatrod tā īstā nozare, kurā gribētos saimniekot un aiziet! Manuprāt, ja strādā no visas sirds un dara to ar prieku un mīlestību, dzīve laukos neliksies sliktāka kā pilsētā. Visur ir savi plusi un mīnusi. Katrs no mums esam dažādi. Citi nevarētu dzīvot pilsētā tā trokšņa un izolācijas dēļ. Citi noteikti uzskata, laukos ir pārāk garlaicīgi.

Tavs vēlējums pagasta iedzīvotājiem Ziemassvētkos!

Šogad Ziemassvētkus mēs baudīsim citādāk kā iepriekš, un daudziem no mums šis gads nebija no vieglajiem. Gribas novēlēt ticēt brīnumiem, domāt gaišas domas, būt pozitīviem un nenolaist rokas! Tikai savās labās domās, darbos, vārdos mēs sameklēsim sev un citiem prieku. Prieks mums dot mieru un spēku dzīvot. Protams, tagad apkārt ir ļoti daudz negatīva, un neviens cits mūs nepasargās no tā, to varam tikai mēs paši. Atrodiet sevi to dzirksteli, kas iededzinās jūsu domas un sirdi. Priecīgus, gaišus, mīlestības un miera pilnus Ziemassvētkus, kā arī laimīgu Jauno gadu! Novēlu nākamajā gadā iet roku rokā ar prieku, mīlestību, sapratni, labām domām!

Pirms iedez sveci egles zarā,
Dedz svētku liesmu sirdī savā!
Ar piedošanu, sapratni,
Ar mīlestības dzirksteli.
Un tici – tas ir Tavā varā,
Nest gaismu, kā to sveces dara.

Paldies, Alīna, par interviju. Prieks par jauniem cilvēkiem, kas darbojas mūsu pagastā un pamanās arī attīstīt savu saimniecību. Novēlam, lai arī tev piepildās sapņi un nākamais gads jūsu ģimenei mierīgs un svētīgs!

Dace Kalniņa

Foto no personīgā arhīva

Kabata

Degumnieku pamatskolas avīze

Novembris - decembris /2020(33)

Sveicināts, lasītāj!

Ar savādām domām esam sagaidījuši Adventa laiku. Aizdegtas pirmās sveces svētku vainagā un gan skolā, gan mājās sākas pārdomu un Ziemassvētku gaidīšanas laiks.

Laiks rit nemanāmi, padarītā ir daudz. Neskatoties uz pašreizējo situāciju, mēs esam stipri un turpinam mācīties, un šis nejaukais vīruss mūs nespēs atturēt no kvalitatīvas izglītības iegūšanas un piedalīšanās olimpiādēs un konkursos attālinātā veidā.

No 26.oktobra 7.-9.klase sāka mācīties attālināti. Varu pateikt, ka tas nav viegli! Ļoti grūti katru dienu būt mājās un nesatīties ar draugiem un skolotājiem, netikt skolas ēdnīcā, lai paēstu sātīgās un gardās skolas pavārišu Skaidrites un Daigas pusdienas. Pietrūkst rūpīgi uzkopto, silto un mājīgo skolas telpu, par kurām vienmēr rūpi tur mūsu skolas tehniskais personāls – Zina, Gaida, Daina un Kristīne. Arī 5./6. klase no 7.decembra mācās attālināti. Skolotāji stundas vada Zoom platformā, kur mēs viens otru satiekam virtuālajā pasaulē. Lai visiem mums veicas pārvarēt šo grūto un notikumiem un noteikumiem bagāto laiku!

Šis gads būs atšķirīgs no pārējiem. Nebūs sirsnīgā Baltā rīta koncerta, kopīgās skolas teātra izrādes, Ziemassvētku balles, polonēzes, skolas prezidenta runas, Ziemassvētku pasta dalīšanas. Jaunāko klašu skolēni klases eglītes nosvinēs savos kolektīvos, sūtot virtuālus video un audio priekšnesumus saviem ģimenes locekļiem. Skumji šo visu būs palaiž garām, it īpaši 9.klasei. Tik un tā, mēs varēsim svinēt svētkus savās mājās un kopā ar saviem mīļajiem.

Novēlu visiem nepadoties, domāt labas domas un priecīgi sagaidīt un klusi izbaudīt katru svētku brīnumiņu, katru svētku mirkli un ģimenes kopā būšanu!

Tiekamies jaunajā 2021.gadā!

Sintija Šķēle

5./6.

KLASE

NOVĒL

GAISŪS UN

SNIEGOTUS

ZIEMASSVĒTKUS!

SPOŽU EGLĪTI,

PĪRĀGU SMARŽU

APKĀRT ĢIMENI,

DRAUGUS SIRDĪ!

KĀTRAM KĀDU NĪEKU!

VISIEM LIELU PRIEKU!

Novēlam, lai izdodas atrast

nežā krāstu eglīti un svinēt

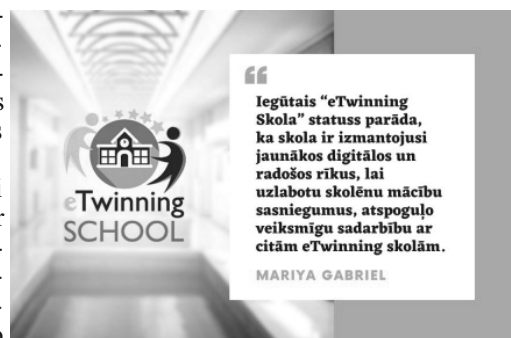
ņilas Ziemassvētku dāvanas

1.12. klases kolektīvs,

Esam novērtēti un atzīti

eTwinning Eiropas skolu sadarbības tīkls 2018.gadā uzsāka iniciatīvu – skolas, kurās darbojas aktīva skolotāju komandas, kas īsteno projektus un papildus skolā veicina digitālo prātību un interneta drošību, varēja pieteikties "eTwinning Skola" statusam. Šogad, trešajā iniciatīvas gadā "eTwinning Skola" statusu pēc rūpīgas atlases uz diviem gadiem saņēma 25 Latvijas vispārējās, profesionālās un interešu izglītības iestādes, Degumnieku pamatskola tai skaitā.

Stāsta skolotāja *Ināra Kiukucāne*: esmu priecīga, ka mūsu skola ir ieguvusi eTwinning skolas nosaukumu. **Kas ir e- Twinning?** Tā ir platforma- Eiropas skolu sadarbības tīkls, kurā darbojas jaunieši kopā ar skolotājiem, izmantojot projektu kā metodi mācību procesā, nodrošinot kompetenču pieeju izglītībā. Skolotāji šeit plāno un īsteno mācību projektu par savu izvēlēto tēmu. Šajā platformā darbojas skolotāji no 40 valstīm. Tie apmainās idejām ar kolēģiem no visas Eiropas. **Kāpēc skolotāji iesaistās e Twinning?** Skolotājs var iegūt starptautisku pieredzi un domu apmaiņu ar pedagogiem, popularizētu savu skolu, jēgpilni izmantot IKT mācību stundās, var iegūt zināšanas par citu tautu kultūru kopīgajām atšķirīgajām iezīmēm. Mācību procesu padara starptautisku un attīstīta skolēnu svešvalodu

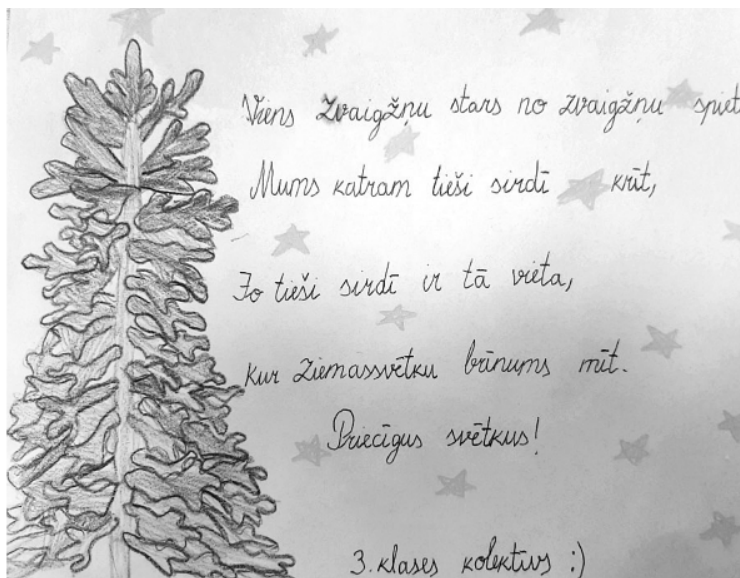
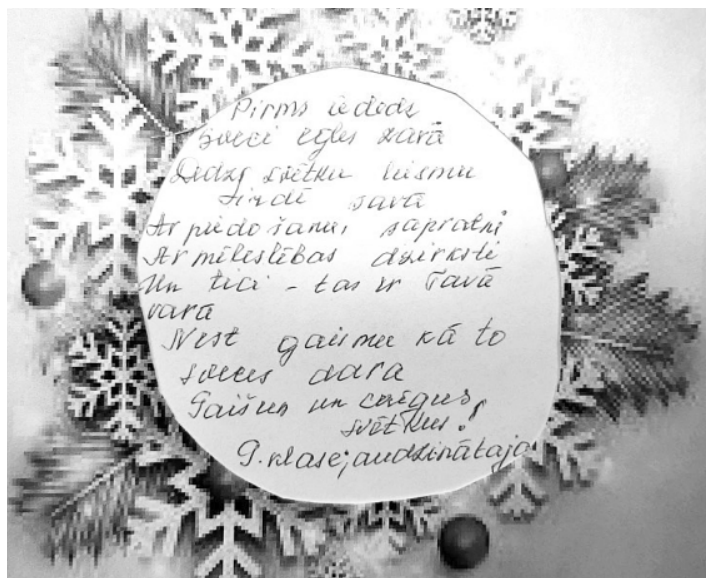
zināšanas un starpkultūru komunikācijas prasmes. Par eTwinning skolu var kļūt, ja šeit darbojas vairāki skolotāji. Bet, lai novērtētu skolu un saņemtu sertifikātu vai vērtējumu par projektu, tam ir daudz un dažādi kritēriji. Mēs esam divi eTwinning skolotāji: es (*Ināra Kiukucāne*) un *Ineta Strode*. Esmu svešvalodu skolotāja un eTwinning platformā darbojos kopš 2014. gada. Esmu bijusi koordinatore diviem projektiem: “Let’s discover the world” un “English connecting the people”. Ieguvām Eiropas kvalitātes sertifikātu un ar kvalitātes sertifikātu tika apbalvoti arī skolēni, kas darbojās projektā. Prieks, ka projektos piedalījās gandrīz visi 5.-- 9. klašu skolēni. **Ko mēs darījām?**

Angļu valodas stundu ietvaros rakstījām vēstules, sūtījām apsveikumus svētkos, prezentējām skypā savu skolu, Latviju, tradicionālos latviešu ēdienus, tradīcijas, dziedājām, runājām par saviem hobijiem, interesēm. Uzlabojām angļu valodas runas un rakstu prasmes, kā arī digitālās prātības. Arī jaunākās klases piedalījās šajos un citos projektos, par ko pastāstīs skolotāja *Ineta Strode*.

I.Strode: eTwinning procesā es esmu kopš 2013. gada, kad kopā ar sākumskolas skolēniem esam darbojušies astoņos eTwinning projektos: „Together for health”, Bu Benim Dünyam 2/ THIS IS MY WORLD 2, Traditional handmade Xmas cards and decorations, Xmas cards exchange, traditional project. 19-20, Let's create a European Happy Families Card Game and play!, Interesting why? - Children's Questions and Curiosities, Happily ever after un Dabas draugi-putni. Ne visos projektos bijām no sākuma līdz galam, dažādu apsvērumu dēļ. Esam sadarbojušies ar Polijas, Grieķijas, Lietuvas, Albānijas, Turcijas, Rumānijas, Gruzijas, Spānijas, Vācijas un citu valstu skolēniem. Esam izzinājuši dažādas citu valstu garšas, smaržas, mūziku, tradīcijas, pasakas, valodas utt. Esam zīmējuši, līmējuši, rakstījuši svešvalodās, prezentējuši gan Latviju, gan pagastu un skolu, sazinājušies ar projektu partneriem gan ar vēstuļu, gan e-pastu, gan video zvaniem un balss zvaniem. Notiek arī Twinning Eiropas līmeņa konferences pedagogiem. Šobrīd tās ir virtuālā formā. ETwinning ir veids, kā inovācijas arvien noteiktāk ieņem vietu skolas dzīvē, iesaistot arvien vairāk skolēnu un skolotāju. ETwinning projektu vadītāji ievieš arvien jaunas sadarbības prasmes un IKT rīku lietošanu mācību procesā. Visus projekta partnerus iepazīstam caur eTwinninga Partneru meklēšanas forumu, kur atrod un uzaicina mūs vai aicinām mēs.

Ceram uz radošām idejām un veiksmīgiem projektiem arī nākotnē!

Sk.Ināra un Ineta

NEAIZMIRSTAMA PIEREDZE

Oktobrī Cesvainē pilī un tās apkārtnē norisinājās aktivitāte, kas saistīta ar kinofilmas „Hamelinas stabulnieks” uzņemšanu. Originālvalodā filmas nosaukums ir „The Piper”. Tas ir Kipras producentu „Ratcat-cher Entertainment” mākslas filmas projekts, kas balstīts patiesā teikā par Hamelinas stabulnieku. Tā būs romantiska fantāzijas filma jauniešu auditorijai, sākot ar 12 gadu vecumu. Mūsu skolas skolniecei Sintijai Šķēlei bija tā vienreizējā iespēja gūt pieredzi, filmējoties masu skatos šajā kinofilmā. Aicinājam Sintiju uz nelielu sarunu par piedzīvoto, pieredzēto un izjusto.

Kādā lomā tu piedalījies?

Es un visas manas draudzenes bijām skolniece.

Kā sauc šo filmu?

Šo filmu sauc „The Piper”

Cik ilgi notika filmēšana?

Man filmēšana notika 3 dienas. Katru dienu filmēšanas grafiks atšķīrās.

Pirmajā dienā filmējām 8 stundas, otrajā 2 stundas un trešajā dienā 7 stundas.

Vai ieguvi kādus jaunus draugus?

Jā, es ieguvu daudz jaunus draugus. Un vēl joprojām ar dažām meitenēm kontaktējos.

Vai piedalītos vēl kādā filmēšanā, ja tev būtu tāda iespēja?

Jā, es vēlētos vēl piedalīties kādā filmēšanā, jo tā ir neaizmirstama pieredze.

Kas šķita interesantākais filmēšanas procesā?

Man viss likās interesents, jo es neko tādu iepriekš nebiju piedzīvojusi un bija patīkami ieraudzīt filmēšanas aizkulis.

Kas bija pats grūtākais filmēšanas procesā?

Pats grūtākais bija gaidīšana, jo kamēr visu sagatavoja, kamēr mūs visus apģērba, sataisīja frizūras. Bet tas laiks paskrēja ātri, jo ja tu dari to, kas tev patīk, tad laiks paskrien ātri.

Kas tev dzīvē varētu noderēt no filmēšanā iegūtās pieredzes?

Sadarboties komandā, būt pacietīgam, savaldīt savas emocijas. Man šajā filmas filmēšanā noderēja arī angļu valodas zināšanas, jo šo filmu filmē angļu valodā.

Kā tu tiki šīs filmas filmēšanā?

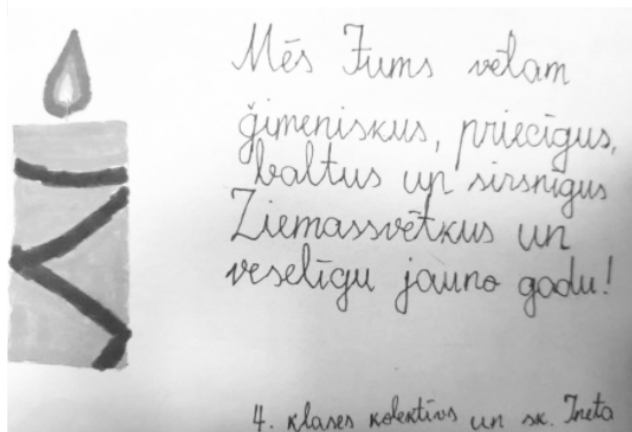
Pavisam vienkārši. Mamma ieraudzīja „Facebook”, ka meklē masu skatu dalībniekus, pastāstīja man un nolēmu pieteikties. Jo domāju, nav ko zaudēt, vienkārši jāpamēģina. Tad man uzrakstīja, ka es tiku un tā arī tiku šajā filmas filmēšanā.

Kad varēs redzēt šo filmu, kurā tu piedalījies?

Šo filmu varēs redzēt 2021.gada Helovīnos.

Ar Sintiju sarunājās un interviju sagatavoja Elīna Aleksa Ločmele

*Ziemassvētkus gaidi
Sniedzini snieg un bērns prieks
Sāvēcītis šogad tiks.
Kādam mājās piparkūkas cepas
Mandarīni, bērnu smiekl.
Šogad atnāks tie vieni.
Kūķis gul zem eglīte.
Mēģini ieraudzīt tumsā, kur svece deglis.
Ziemassvētkus gaidi?
Sēdi te un smaidi!*

/Nauris Sprūģis, 5.klase/

Tā klājas mūsu skolas jaunākajiem...

Ir pagājis vēl viens semestris. Laiks nenogurdināms un nerimdamiem rit uz priekšu, kā mūsu grupiņas Cālēni. Kur, daži sasmēlušies zinības ir aizlidojuši jau uz vecāko grupiņu, bet nav ko skumt, jo grupiņai pievienojās daudz citu zinību alkoši bērni, kuri ir pilnas enerģijas un spēka apgūt jaunas lietas un iegūt jaunus draugus.

Lai cik satraukts ir bijis šis gads, tas neliedza mums kopt vērtības un svinēt Miķeļus, Latvijas dzimšanas dienu, kā arī iepazīnām jauno skolotāja palīgu Gunta. Ar to gan mūsu gads nebeidzas un Cālēni jau spara pilni gatavojas gada sirdi sildošākajiem svētkiem - Ziemassvētkiem. Kad klusā un baltā naktī svētums vieno mūs. Krīt sniegpārslas, lido sapņi, bet zem brīnuma spārniem, piepildīts laiks, mirdz kā Ziemassvētku Zvaigzne. Balts un kluss šis laiks, balts un kluss...

Vien eņģeļu gaviles dzirdamas visur, kas vieno mūs zem debesīm un dāvā mīlestību, lai kā svētumu mēs glabātu.

Lai visi būtu laimīgi
Kā Ziemassvētku rūķīši,
Lai katram miers un gaišums mājās,
Lai svētku svētums pāri klājas...

Gaišus svētkus vēl Degumnieku pamatskolas, pirmsskolas grupiņa "Cālēni", audzinātāja Egita Lutere, skolotājas palīgi- Antra Lizdika un Gunta Gabranova.

**Sauleszaķēnos, kā vienmēr, nerimstoša kņada un gaisā virmo dzīvesprieks.
13 mazi Sauleszaķēni aktīvi darbojas un apgūt jaunas zināšanas.**

Priecājamies par krāsainajām rudens lapām

Miķeļdienā degustējam rudens veltes.

Ar karti rokās meklējam dārgumus Helovīnā.

Mārtiņdienā gājām ķekātās un cepām piparkūku gaiļus. Priecājamies par pirmo sniegu!

Atzīmējot Latvijas 102. dzimšanas dienu, gatavojām kūkas un spēlējam izzinošas spēles.

*Klusus un veselīgus Ziemas
Saulgriežus, veiksmi un
Prieku Jaunajā gadā!*

Audzinātājas -Gunita Mežīte, Elvita Melngaile Auklīte Ligita Mežīte.

Avīzi sagatavoja: Sintija Šķēle, Elīna Aleksa Ločmele, Elfa Bormane, Artis Pommers.
Ārštata korespondenti—priekšmetu skolotāji.
Maketēšana—sk. I.Strode

Tukšas ilūzijas pieder pagātnei

Par spīti Covid-19 draudiem, esam klāt Ziemassvētkiem un gadu mijai. Es sirmas senatnes esam apliecinājuši sevi kā disciplinētu tautu, kas ļāva izdzīvot vistumšākajos gadsimtos. Taču pilnībā vēl neesam brīvi cariskās Krievijas ilūziju ēnām – par labu dzīvi. Jā, daudzi komunistu ēras norietā Latvijā dzīvoja pārticīgāk nekā šodien. Pareizi saka Saeimas deputāte Dagmāra Beitnere Le Galla par Baltiju (īpaši Latviju) kā PSRS donoru. Taču tas vilciens ir aizgājis – Rietumi nav jaunuma impērijas barotāji tādā apjomā kā kādreiz. Sankcijas ir labs ierocis agresijas slēpšanai. Tomēr vēstures nezināšana dara savu, jo daudziem pat Ļeņins ir labais. Rūgti maldi! Izlasiet interviju ar krievu rakstnieku Juriju Arabovu („Rīgas laiks” 2019. aprīlis). Man viņš palika masu slepkava, kurš vieglprātīgi iedomājās, ka jaunas pasaules izveidošanai pietiks ar asiņu jūru. Taču Krievijas pamata – zemniecības iznīcināšana, mākslīgā proletariāta radīšana noveda Krieviju pie bada sliekšņa. Trocka brīdināts, Ļeņins bija spiests radīt jauno ekonomisko sistēmu, vismaz pagaidām – pārejas periodā. Abi ļoti labi saprata, ka asins eksperimentu turpināt nedrīkst, ka no valdības jāatstumj Staļins. Šie nodomi neizdevās. Staļins saindēja Trocki, tam bija jāarstējas dienvidos. Sašutušais Ļeņins, triekas ķerts, nomira. Taču pirms beigām, tēlaini izsakoties, viņa pamodās sirdsapziņa. Ja jaunībā viņš bravūrīgi samīdīja savu krustiņu un lielījās par paradīzi zemes virsū bez Dieva, tad mūža

izskaņā cieta smagas dvēseles mokas, jo labot vairs neko nevarēja. Kā vien raudot, skūpstīt zemnieku kājas, lūdzot piedošanu. Viņam pieder vārdi: „Mēs esam pelnījuši to, lai tiekam pakārti smirdīgā virvē!” Šīs jūtas nepazīna necilvēks Staļins (arī Hitleris), kurš pabeidza Krievijas zemniecības un inteliģences iznīcināšanu. Arī šodien vēl garīgā atdzimšana tur nav notikusi. Daudzi alojas, ka bez Ļeņina miera līguma Latvija netaptu brīvvalsts. To viņš darīja spiestā kārtā, jo nespēja karot vairākās frontēs. Tas bija pagaidu variants, stabila Krievijas politikas kārts. Proti, parakstīt pat mūžīgus miera līgumus, zinot, ka pirmajā izdevīgā momentā, izdomājot iegānu, vienošanās tiks pārkāpta. Par to, Rīgā parakstot līgumu, krievu činovnieki kaunināja Latvijas pusi par tās atbrīvošanas cīņām, dodot mājienu, ka sekos atbrīvība – līguma laušana. Iecerēts bija labi, jo Ļeņins tajā laikā krievus sūtīja karā pret Poliju, lai komunisma „sauli ienestu” Rietumos. Poļi malači, sarkanos sakāva, paglābjot, savā ziņā arī Eiropu. Bet Kaukāza republikas, kurām Ļeņins ļāva nodibināt brīvas valstis, tika okupētas. Nožēlojami, bet fakts.

Indēšanas tradīcijas Krievijā ir jo dzīvākas. Šai sakarā nav grūti saprast, kāpēc Krievija mums „neatdod” Kārļa Ulmaņa pēdējo atdusas vietu. Laikā, kad zinātnes radītās tehnoloģijas ļauj izpētīt gadu tūkstošus vecus izrakumus, arī kaulos var „uzzināt”, kādā veidā miesu atstājusi dzīvība.

Gadu miju sagaidot, „paraku” grāmatās par latviešu folkloru – buramiem vārdiem, ticējumiem un paražām. Arī tā ir mūsu milzīga gara bagātība, gara spēks, kas mazskaitlīgai tautai esot, ļāva izdzīvot, agresīvo impēriju pāridarījumu gadsimtos. Aizkustinoši bija šīs gara mantas atrast, cēlušās arī mūsu novadā – Barkavā, Meirānos (Degumnieki bija šajā pagastā), Lubānā. Vēl siltāk, it kā tiekoties ar bērniņu, bija lasīt, ka teicēji ir arī Plienu un Lāžu saimnieki. Plienu mājās sāku „ieraudzīt” pasauli, bet Lāžās pagāja skolas gadi.

Teicējs no manu pirmo dzīves gadu mājvietām A.Pliens (Meirānu pagasts): „Ja mājās iebruktais vērums netiek izkrauts, tad vismaz esot jāatlaiz virves, jo citādi zirgam esot tikpat grūti, it kā vērums būtu jāvelk.” Zirgu vairs nav, velk traktori. Cerams, ka vērums šogad bija bagātīgi un smagi. Pēc nenogurstoša darba zemnieki ir pelnījuši bagātīgu atpūtu. Bet kur tagad Plienu saimnieki, uz kuru zemes tagad stāv abas skolas? Tas jāprasa Sibīrijas zemei. Bet noslēgumā priecīgāks vēlējums pagasta un novada varai. Šur tur Latvijā ceļmalās redzu standarta norādes zīmes ar māju un citu ēku nosaukumiem. Daudz jau šo objektu vairs nav... Bet tomēr ij tas liecinātu par mūsu vienotību Tēvu zemei. Pirmais un galvenais Jaunajā gadā lai ir veselība, veselība un vēlreiz veselība! To īpaši vēlu saviem klasesbiedriem Gotlība skolā no 1963. gada izlaiduma.

Par saturu atbild autors –
Jūlijs Augusts Trūps

Labdien jūsmājās!

Tuvojas šā gada beigas, kurš nu bijis gana divains. Liekas, ka kāds nelūgts viesis grib izjaukt mūsu ierasto dzīves ritmu. Bet, lai tas „covid” nepūlas, mēs nepadosimies, jo, kā zināms, pēc tumsas nāk gaisma, kas ir neapgājams fakts.

Arī mēs, sieviešu apvienība „Lavanda”, gribam pastāstīt, ko esam sadarījušas šī gada laikā. Janvāra sākumā apmeklējām SAS „Alejas” Jaungulbenē un SAC „Siltas” Līgo pagastā. Tikām sirsnīgi uzņemtas, mūs cienāja ar pašu gatavotu pieneņu medu un liepziedu tēju. Februāra sākumā ciemojāmies Dzelzavas pansionātā, ir gandarijums, kad redzam šo senioru smaidus un dzirdam pateicības vārdus. Lai viņiem siltas vecumdienas! Atceļā iegriezāmies kafējnīcā, lai visas pabūtu kopā un aizmirstu ikdienu, bet šeit stāsts ne par ēstuvi, bet to, ka, ejot ārā, sāka snigt sniegs lielām baltām pārslām! Marta sākumā sarīkojām skaistu pasākumu „Ak, pavasar, mēs tevi gaidām!”. Mums par pārsteigumu apmeklētāju bija

daudz. Šo sanāksšanu kuplināja Ineta ar saviem dziedošajiem puisiem. Prieks klausīties! Ciemiņus iesaistījām dažādās nodarbēs. Arī Aigars mums neatteica un uzrunāja klātesošos. Tad nu ar šo pasākumu arī sākās pirmais Covid-19 vilnis un ierobežojumi valstī, līdz ar to mūsu tikšanās reizēm bija „jāuzliek pauze”. Bet tiklīdz noteikumi to atļāva, satikāmies pie manis, vienkārši tāpat, jo tas stiprina kolektīvu. Rudens pusē, kā jau „Klānu vēstis” rakstījām, bijā iecerējušas pasākumu „No rudens nebaidies”. Bet atkal jau ierobežojumi valstī! Pasākumu pārcēlām, tā ka tas būs!

Tā mēs te darbojamies! Un kāpēc gan neizmantot „13. km” piedāvātās iespējas! Pirms mēģinājumiem iesildāmies ar smūvošanas riņķiem, dažreiz izbraucām ar velosipēdiem, izmantojam nūjošanas nūjas gan nūjošanai, gan dejai!

Pa šo laiku, kamēr darbojamies, mūsu Ināra pati izdomājusi 11 dejas. Visas gan vēl neesam iemācījušās, bet gan

jau būs laiks arī tām. Viņa mums ir īsta „enerģijas bumba”, prot aizraut ar savām idejām un humoru.

Mēs savos pasākumos cenšamies katru ciemiņu uzrunāt, samīļot un ir redzams, ka ļaudis, kas ciemojušies pie mums, dodas mājās ar smaidu. Visas mūsu meitenes ir darbīgas, smaidīgas un pozitīvas, kas ļauj mums rīkot šādus pasākumus un braukt ciemos!

Bet tagad gan gribu uzrunāt ikvienu pagasta iedzīvotāju! Kad beigsies šie ierobežojumi, nesēžam mājās un nedomājam drūmas domas, nāciet pie mums, būs jauki! Paldies, kas lasīja, mīļi gaidām ciemos!

Ir jaušams Ziemassvētku nākums, –
Laiks, kad būt gaišiem
un starot citiem,
Laiks, kad ar gaišām
domām iedegt sveces,
Laiks, kad ar mīlumu šajā
pasaulē uzziedēt!

SA „Lavanda” vārdā – **Ilze**

Es atskatos

Lai zaļās egles sīkstums cerībām

Un sirdī miers,

Ko Ziemassvētki dod.

**Bet vērtības priekš dienām nākamām,
Mums pašiem savā dzīvē jāatrod.**

Un atkal aiziet... Kāds būs nākamais? Ko nesīs? Viss Dieva rokās. Dzīvosim ar cerībām, piepildīsim sapņus! Kā sacīt jāsaka, nav nākotnes bez pagātnes. Mazliet, pirms pārkāpjam jaunā gada sliekšni, atskatīšos uz veco, kā mūsu pagastā esam dzīvojuši, priecājušies, pārdzīvojuši.

Man patika Aigara teiktais: „Esmu lepns, ka nāku no Ošupes pagasta!” Arī es ar to lepojos, jo mēs varam, gribam un darām!

Mums ir tik daudz zemnieku, kas čakli strādā no sirds un patīk tas, ko dara. Nenotiek jau viss tā, kā iecerēts, arī šis gads nebija izņēmums. Dažādi izaicinājumi un šķēršļi bija jāpārvar ikkatram no mums. Bet darbi padarīti, raža novākta, lauki aparti, lopiem barība sagādāta, šogad pat ātrāk, kā citus gadus.

Ir jau arī pa kādām „gruzītīm” acī, kas grauž, kad redzi nenovāktus, nepļautus laukus.

Uzslavējama ir MFC „13. km” darbošanās. Cik projekti tiek realizēti, precīzi gan nezinu, bet daudz. Prātā nāk viņu organizētais pasākums ar hokejistu M. Cipuli. Pasākumu pārcēla vairākas reizes, jo no ziemas nebija ne vēsts, bet ar apņēmību un stipru gribu ledu tomēr uzlēja kaut uz vienu dienu 8. februārī, un hokeja mačs varēja notikt. Ir tikai jātic un jādara. Te arī slavas dziesma Aigaram, kas aktīvi piedalījās slidotavas sagatavošanā un pasākuma organizēšanā. Jāpiemin arī pastalu gatavošana, uz kuru rezervētās vietas beidzās dažu dienu laikā. Tāpat floristikas nodarības, kur varēja ziedu burvību pārvērst dažādās kompozīcijās.

Ļoti pozitīva ideja no jauniešu puses bija rīkot attālināto talku, kad pulcēšanās bija liegta. Ejot pa divi, katrs savu ceļu posmu, bērni kopā savāca 30 maisus ar atkri-

tumiem. Jā, tas liek aizdomāties, ka dažiem tīrības izjūta „klibo”, cik daudz skārdenes, plastmasas maisi un cita draža guļ uz mūsu mīļās zemītes! Ainavu dizaina un labiekārtošanas kursi norisinājās jau rudens pusē, un pulcināja kuplu interesentu pulciņu. Cerēsim, ka nu pagastā būs vēl vairāk skaistu puķu dobju, pagalmu un ainavu. Vārdu sakot, grūti pat uzskaitīt visu, kas notiek, bet tik jauki, ka notiek! Aprunājoties ar dažiem jauniešiem par centra aktivitātēm, dzirdu tikai pozitīvas atsauksmes.

Pagastā neapsīka arī sporta dzīve, jo sacensības stadionā tika manītas bieži. Pat čempionāts disciplīnā „spiešanā guļus”, norisinājās pie mums, Degumnieku sporta zālē. Šīs sacensības spējušas sapulcināt deviņdesmit dalībniekus. Prieks!

Priecājos, ka mūsu tautas namā ir jauni krēsli, žalūzijas un skatuves grīda. Ļoti žēl, ka pandēmijas dēļ nevaram apmeklēt pasākumus. Bet gaidām ar lielu nepacietību, kad atkal varēsim doties uz mūsu mīļo, kā paši saucam, klubu.

Atmiņā vēl spilgti palicis 19. februārī notikušais pašdarbnieku kolektīvu sagatavotais uzvedums „Zvaigznīte uz zemes”. Muzikāls, krāsains un izteiksmīgs. Un kā nepieminēt šarmanto dziedātāju Ainaru Bumbieri, kas iepriecināja ne vienu vien sievietes sirdi – pasniedzot rozes, uzlēdzot uz deju un aicinot uzdziedāt līdz!

Pagasta sporta svētki priecēja un pārsteidza, jo šogad tie sagaidīja lielu dalībnieku skaitu. Un noslēgumā „Zelļu” koncerts! Paldies pagasta pārvaldei un sponsoriem, kas ļāva šiem burvīgajiem svētkiem notikt!

Un prieks, kur tu rodies, arī par senioriem padomāts, speciāla pēcpusdiena, kurā piedalījās arī bijuši kluba vadītāja un aizvien optimistiski noskaņotā Dzintra Šuma. Kundze rādīja savu vaļasprieku – mandalu krāsošanu – un patērēja mīļi ar ikvienu pazīstamo atnācēju. Varbūt seniori varēja būt mazliet aktīvāki...

Jaunā bibliotekārite Valentīna Kruška sākusī savu darbību ar jaunām vēsmām, ar kaut ko nebijušu, interesantu. 15. oktobrī

fotoizstādē „Skaista mana tēvu zeme”, piedaloties pašdarbības kolektīviem, tiešām interesants pasākums! Izstādē savu dzimto zemei ieraudzījām mazliet citādāk, caur objektīva aci. Arī tagad no 2. decembra ir noorganizēta rokdarbnieču darbu izstāde.

Šogad neiztikām arī bez Bērības svētkiem, kas allaž ir bijis sirsnīgs un mīlestības apvīts pasākums. Šoreiz pie bērniem, viņu vecākiem un jaunajiem krustvecākiem ciemojās Popija – Ilze Melngaile

Ir pamanīti jaunieši gan avīzē, gan sociālajos tīklos. Piemēram, Ralfs Bormanis – līderis – vārda vistiešākajā nozīmē. Radošs ar interesantām idejām, lielu gribasspēku un vēlmi izdarīt labāk. Ik pa laikam lasām par viņa sasniegumiem un ceru, ka lielās uzvaras viņam vēl priekšā!

Aiva Evelīna Krama – ielu muzikante. Vai nav viena aktīva meitene!? Ar savu skaisto balsi un uzdrīkstēšanos pārvarēt dažādus šķēršļus un priecēt cilvēkus ne tikai Latvijā, bet arī Austrijā, Lietuvā, Polijā, Vīnē. Super!

Mani uzrunāja arī raksts par Linardu Keveri. Viņa izteikums: „Gribu tikai vienu – mieru pasaulē.” Vai nav patiesi viedī vārdi no jauniešu puses? Uzskatu, ka ne tikai šie iepriekš minētie jaunieši, bet arī daudzi citi vairo mūsu pagasta un valsts godu un labklājību.

Un ne jau tikai baltās svītras mūsu ceļos zīmētas, ir arī pa kādai melnākai. Un šī īpaši melnā ir tad, ja kāds tuvinieks pamet šo pasauli uz visiem laikiem. Visskumjāk ir tad, kad aiziet vēl gados jauni ļaudis.

Saulgrieži griežas Ziemassvētku zīmē. Straujiem soļiem nāk Jaunais gads, dzīvosim ticībā un cerībā!

Cienīsim viens otru, sargāsim cits citu! Būsim atbildīgi un ievērosim valstī noteiktos nosacījumus, lai mēs nesaaslimtu! Nenoniecīnāsim ministrus un politiķus, ticu, ka arī viņiem šis ir smags un šaubu pilns laiks. Lai vai kā, slimība ir, tā arvien paplašinās, mums tā ir jāaptur! Būsim pozitīvi, un uz tikšanos nākamā gada „Klānu Vēstis” lappusēs!

Ināra Baltā

Atvadu vārdi

Tu būsi debesis, zemē,

Tu vējā un saulē,

Tu savējo sirdis –

Tie tevi neaizmirsīs...

24. novembrī, agrā rītā klusi no mums uz visiem laikiem šķīrās Albīne Bilinska. Atvadoties gribu nedaudz atcerēties viņas dzīves stāstu. Esmu kopā strādājusi, sēdējusi vienā kabinetā, vecā kantora ēkā un ne tikai.

Svinētas dzimšanas dienas, dažādi priecīgi notikumi un ļoti daudz dziedāts. Viņai ļoti patika dziedāt, bet ne tikai, patika rakstīt arī dzejas rindas, kuras tagad atstājusi par piemiņu mazbērniem.

Dzimusi 1937. gada 23. martā, Ludzas rajonā. Ģimenē bijušas trīs māsas. Albīne

bijusi vecākā, tādēļ arī jāpaveic bijuši smagākie darbi. Interesanti, ka abas nākamās māsiņas mammai piedzimušas ik pēc pieciem gadiem. Vidējā māsiņa jau aizsaulē pasen, bet jaunākā dzīvo Gaigalavā.

Četras klasītes mācījusies Kristiņuku pamatskolā, pēc tam Strūžānu pamatskolā ieguvusi tikai pamatskolas izglītību. Vairāk nebija lemts, jo bija jāstrādā, jāpalīdz vecākiem, lai varētu izdzīvot. Nācās strādāt arī smagus vīriešu darbus.

Albīne ar sirds siltumu atcerējās savas kāzas 1958. gadā, kad apprecējās ar savu vīru Jāni. Kāzu dienā ļoti lijis lietūs, laikam jau arī tāpēc viņas mīļākā dziesma bija „Kādā lietainā dienā”. Tajos laikos jau šādus godus svinēja trīs dienas. Laulībā piedzima dēls Aivars. Bet pēc pirmdzimtā ierašanās pasaulē tūlīt bija jāiet arī strādāt.

Tie bija dažādi celtniecības darbi – krāsotāja, apmetēja. Kādu laiku bija arī veļas mazgātāja Strūžānu slimnīcā.

1963. gadā ģimenes draugs viņus atvēlinājis uz Degumniekiem, šeit pasauli ieraudzīja arī otrais dēls Andrejs. Strādājusi Gotlības skolā par apkopēju, tad par pastnieci, kad nācies nest smagas pasta somas, jo tajā laikā cilvēki daudz lasīja avīzes un žurnālus. Desmit savus darba gadus strādājusi arī par pasta priekšnieci. Šis darbs ļoti patīcis, jo nāca cilvēki ar saviem priekiem un bēdām. Kur tad vēl cilvēkiem pelēkajā ikdienā satikties, ja ne pastā.

1967. gadā, saimniecības laikos, strādāja atkal par krāsotāju, apmetēju, jo šis darbs bija ļoti zināms. Par savu centību un kārtību tika paaugstināta par celtniecības meistari un šajā amatā nostrādāja sešus

gadus. Pienāca pensijas gadi. Tad nu sevi varēja veltīt mājas dzīvei.

Kad atnāca uz Degumniekiem, ģimene dzīvoja dzīvoklī, bet vēlāk tika pie savas mājas Zvidzienas ielā.

Lielākais vaļasprieks – tīrība – tīrīt, slaucīt, mazgāt, kasīt. Viņa varēja saslimt uz vietas, ja nebija kaut kas tā, kā bija ieplānojusi. Māja vienmēr bija rūpīgi uzņemta. Gandrīz katru gadu pati krāsoja sienas virtuvē, lai viss spīdētu, lai būtu prieks.

Albīnei patika puķes, apstādījumi. Stundām ilgi varēja rakņāties pa dobēm un vienmēr pietika ko darīt.

Viņa ļoti lepojās ar saviem dēliem,

priecājās par mazbērniem. Mazmeita Aiga bija kopā ar viņu pēdējās dzīves dienas. Lepojās, ka Andrejs strādāja par policistu, ka izaudzinājis labu dēlu, tāpat par Aivaru, kurš bija ugunsdzēsējs. Ja viņiem bija labi, arī Albīnei bija labi.

Ļoti pārdzīvoja, ka vedekla tik ātri aizgāja aizsaulē un bērnu audzināšanu uzņēmas Aivars.

2008. gadā kopā ar vīru Jāni nosvinēja zelta kāzas – 50 gadu kopdzīvi.

Bet 2013. gadā vīrs nomira un viņa palika viena. Turpināja savus iesāktos darbus, nenolaida rokas, rūpējoties par savu māju.

Vēl gribas piebilst, ka Albīne bija arī

ļoti šarmanta. Nekad neizgāja ļaudīs kārtīgi saposusies. Ilgviļņi, zīda zeķes, kleita – tas bija ļoti svarīgi.

Viņa bija ticīga, ticēja Dievam un ticēja labajam, otram ļauna nevēlēja. No Albīnas atvadījāmies 27. novembrī, Krievbirzes kapos. Izvadīja mācītājs un, protams, Ineta ar savām smeldzīgajām dziesmām, kuru viņa jau bija aizrunājusi, būdama dzīva. Varbūt ceremonija nebija tāda, kā viņa būtu gribējusi, bet ir pandēmijas laiks, un tuvinieki atvadījās. Tagad viņa atkal ir kopā ar savu Jāni, tur aiz mākoņu maliņas.

Lai vieglas smiltis!

Bibliotēkas ziņas

Atkal nemanot aizskrējis gads. Tas mums visiem bijis citādāks nekā ierasts. Tas prasījis daudz vairāk spēka, izturības, pacietības un sapratnes. Ļoti priecājos, ka šajos grūtajos laikos daļai no jums grāmata ir bijis labs draugs un sabiedrotais. Ceru, ka tā būs arī nākamajā gadā!

Īsumā par to, kas noticis bibliotēkā kopš iepriekšējās publikācijas „Klānu Vēstis”.

Oktobra vidū Degumnieku TN mazajā zālē tika atklāta fotoizstāde „Skaista mana tēvu zeme”, kurā piedalījās 13 fotogrāfi no Madonas, Lubānas un pat Ogres novada. Izstādes dalībniekus un apmeklētājus ar jautrām dejām izklaidēja dāmu deju grupa „Orhidejas”, ar skanīgām dziesmām priecēja vokālais ansamblis „Harmonija” un smīdināja amatierietātris „Cits modelis” ar ainiņām no fotogrāfa dzīves.

Sirsniņgs paldies visiem, kas palīdzēja tapt izstādei, tajā piedalījās un kā skatītājs priecājās par to!

Kāds ieraksts „Viesu grāmatā”, šķiet, izteica visu izstādes dalībnieku domas: „Paldies par iespēju parādīt notvertos mirklus, baudīt citu fotomākslas „meistaru” darbus! Lieliska izstāde! Cik mūsu Latvija skaista!”

Tiem, kuriem nebija iespēja pabūt izstādē, ir iespēja iemūžināto Latvijas skaistumu apskatīties Degumnieku bibliotēkā, jo fotogrāfijas sakārtotas mapē „Skaista mana tēvu zeme”.

Oktobrī ar bibliotēkas darbu iepazīnās arī Degumnieku pamatskolas PIG „Saulsazāķēni”, kuri ar audzinātāju palīdzību kļuva par ārkārtīgiem lasītājiem. Grāmatas mazajiem pirmsskolēniem uz grupiņu aiznes skolotāja Gunita, jo valstī noteiktie ierobežojumi, diemžēl, neļauj ne pirmsskolas grupai, ne klasei kopā apmeklēt bibliotēku. Tomēr atnākt ar kādu no vecākiem, ar māsu vai brāli var ikviens mazais lasītājs.

Novembrī sadarbībā ar MFC „13. km” sākām izaicinājumu „Pārsteiguma tikšanās ar grāmatu”. Priecājos, ka grāmatu lasīšanā iesaistījušies jau astoņi skolēni un jau-

nieši. Izaicinājums turpināsies līdz nākamā gada februāra beigām, tāpēc ikvienam vēl ir iespēja pievienoties.

Decembrī bibliotēkā apskatāma rokdarbnieču darinājumu izstāde. Pašu rokām tapušos darbiņus iespējams apskatīties bibliotēkas darba laikā, iepriekš piesakoties pa tālruni 64829589 vai e-pastā: degumniekubiblioteka@madona.lv

Arī par citiem jautājumiem (par bibliotēkas darbu, par valstī noteiktajiem drošības pasākumiem, kas attiecas uz bibliotēku darbu, par pieejamajām grāmatām utt.) var zvanīt pa iepriekš minēto tālruni vai rakstīt e-pastā.

Novembrī bibliotēka saņēmusi 12 grāmatas – dāvinājumus no juridiskām un privātpersonām. Vislielākā interese ir par grāmatu „Lubāna. Nākamie simts.”

Vēlējumu nākamajam gadam sāksu ar O. Vācieša vārdiem:

„Viss, kas labs bij’ vecā gadā, lai ir jaunā ar’!”

Lai nākamais gads atnāk ar to, ko katrs sirds visvairāk vēlas!

Ar īstu ziemu! Ar sniegu – tiem, kuri grib slēpot, pikoties vai braukt ar ragavām.

Ar ledu – tiem, kuri grib slidot vai spēlēt hokeju.

Ar dabasskatiem kā senās pastkartēs – tiem, kuri grib fotografēt.

Ar atkusni. Sniegavīru priekam.

Ar pavasari, kurā zied ābeles, ceriņi, pienenes un priecīgiem skolās bērniem par tikšanos klātienē ar skolu, skolotājiem par vienam ar otru.

Ar vasaru un mīļākajām puķēm. Ar ģimeņu vai draugu pikniku, kurā nebūtu jāskaita „mājsaimniecības” vai „burbulji”....

Ar karstām dienām un patīkamu veldzi

lielajā Lubānā.

Ar sauli, lietu un peļķēm – tiem, kuriem patīk pa tām izskrieties.

Ar rudenī, kad saulainās dienas mijas ar lietainām, un nobirušo lapu vietā krāšņi izaigojas varavīksne.

Ar iespēju un vēlmi iemācīties kaut ko jaunu. Jebkurā vecumā.

Ar vēlēšanos – sasniegt pēc iespējas vairāk,

ar spēju pārvarēt grūtības un paveikt šķietami nepaveicamo.

Ar brīvi atļautu dejušanu, dziedāšanu un teātra spēlēšanu!

Ar nepieciešamību pēc grāmatu lasīšanas.

Ar iespēju svinēt svētkus, satikties, būt veseliem, smaidīgiem, vienkārši – būt laimīgiem, jo...

Īstai laimei vajag maz –
Sniegpārslu uz karstas delnas,
Mājās baltas sveces liesmu,
Smaidu sejā, krūtīs sirdī,
Kas pret dzīvi silta pūkst.

/I. Reinsone/

Sirsniņgs Ziemassvētkus un laimīgu 2021. gadu vēlot, bibliotēkas vadītāja Valentīna Kruška.

LATVIJAS ORNITOLOĢIJAS BIEDRĪBAS
MADONAS VIETĒJĀS GRUPAS

KONKURSS

"PUTNI PIE BAROTAVAS"

SIKĀKA INFORMĀCIJA
par konkursu:
*skatīt NOLIKUMU;
*rakstot uz:
lubanamitrajs@gmail.com;
*zvanot uz: 29234956
(Ilze, Elina)

Konkursā aicināts
 piedalīties ikviens, kam
putnu barotava atrodas
Madonas, Lubānas un
Rēzeknes novadu
teritorijās!
Konkursa norises laiks:
1.12.2020 - 31.03.2021

Foto: winkmeister.wixsite.com

Savā putnu barotavā novēroto
putnu sarakstu, stāstu,
zīmējumu vai fotogrāfiju
sūtīt uz:
lubanamitrajs@gmail.com

- Visgarākais novēroto
- putnu sugu saraksts putnu barotavā;
- Interesantākais "Putni pie barotavas" stāsts;
- Skaistākais zīmējums "Putni pie barotavas";
- Skaistākā "Putni pie barotavas" fotogrāfija.

KONKURSS BEZ VECUMA IEROBEŽOJUMA!

Foto: www.la.lv

Konkursa balvas no
Latvijas ornitoloģijas
biedrības Madonas
vietējās grupas

SUGU SARAKSTU, STĀSTU, ZĪMĒJUMU VAI
FOTOGRĀFIJU (VAR ARĪ VISUS)
IESŪTĪT LĪDZ 10.04.2021

LĪDZJŪTĪBAS

MIRUŠI

*Es visu atstāju jums –
Savas skumjas un prieku, kas bijis,
Savu darbu un domas,
Kas kopā šai dzīvē ar jums
Kā raibs dzīpārs vijies.
/V. Kokle-Līviņa/*

Jūlijs Bārbals

miris 22.10.2020. 75 gadu vecumā
Spodra Aina Aizpurve
mirusi 05.11.2020. 92 gadu vecumā
Albīne Bilinska
mirusi 24.11.2020. 83 gadu vecumā
Modris Šmagris
miris 25.11.2020. 67 gadu vecumā

*Kaut varētu šo smilšu sauju nemest,
Bet to vairs nevar, mīlo māt,
Ņem manu mīlestību, lai tev nesalst,
Ņem siltus vārdus tālā ceļā līdz.*

Izsakām dziļu līdzjūtību
Aivaram Bilinskim un tuviniekiem,
pavadot MĀTI smilšu kalniņā.
Meirānu tautas nama amatierātris
„Zeltrači”

*...Tik tagad saprotu, tik tagad jūtu,
Ka tevis man par visu vairāk trūkst...
/H. Gāliņš/*

Izsakām patiesu līdzjūtību
Aivaram Bilinskim, māmuliņai smilšu
kalniņā pavadot.
Mētrienas tautas nama senioru deju
kolektīvs „Mētra”

*Klusiem soļiem māmuliņa
Mūžam durvis aizvērusi,
Ne vārdiņa nebildusi,
Bēdas sirdī atstājusi.*

Skumstam kopā ar Aivaru, Andri
un pārējiem tuviniekiem, aizvadot
Aizsauls ceļos mūsu kaimiņieni Aļu.
Zvidzianas ielas iedzīvotāji

Vārīsim ziepes!

Lai arī valstī ir ārkārtas situācija, jaunieši MFC „13. km”, izmantojot iespēju, kad vēl drīkstējām tikties individuāli, mācījās liet ziepes. Gluži jau pēc sentēvu metodēm gan to nedarījām, bet lietojām jau gatavu bāzi ziepju gatavošanai. Minētajai masai tad nu katrs izvēlējās formu, krāsu un smaržu!

Visas nepieciešamās lietas ziepju vārīšanai iegādājāmies par Madonas novada pašvaldības jaunatnes iniciatīvu projekta līdzekļiem. Projektu raks-

tija Degumnieku jaunieši paši, un šī projekta nosaukums ir visai divdomīgs „Vārīsim ziepes!” Ziepes gan vārījām tiešā, ne pārnēstā nozīmē. Nu mums ir gan ziepju bāze, dažādas formiņas un smaržiņas, ko pievienot produktam. Vienīgais, kas patiešām mums pietrūka, bija kopā būšanas prieks. Bet nebēdā-jieties, jo kopīgu ziepju liešanu un vārīšanu saorganizēsīm tad, kad atkal visi varēsīm tikties. Pašlaik gatavos darbiņus var aplūkot Degumnieku bibliotēkā rokdarbu izstādē.

Dace Kalniņa

ZIŅAS NO FELDŠERPUNKTA

Degumnieku feldšerpunktā, reizi mēnesī turpina pieņemt
dakteris R. Rudzāts.

Pieņemšanas kārtība tā pati, iepriekš jāpiesakās pa tālruni – 22023737

Izdod Ošupes pagasta pārvalde

Degumnieki. Tel. 64829604,
Reģ. apl. Nr. 1640
Atbildīgā par izdevumu **Dace Kalniņa**,
tel. 28893026, E-pasta adrese: dace.
kalnina@madona.lv
Iespiests SIA „Erante” tipogrāfijā, tel.
25767030
Tirāža 350 eks.